

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 12ης Οκτωβρίου 1998

Υπόθεση T-235/97

Franco Campoli
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Απόφαση του Πρωτοδικείου - Αίτηση ανακατατάξεως σε βαθμό
- Ένσταση απαραδέκτου - Ουσιώδες νέο περιστατικό - Παραδεκτό»

Πλήρες κείμενο στην ιταλική γλώσσα ..... II - 1731

Αντικείμενο: Προσφυγή με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 1996 περί απορρίψεως της αιτήσεως ανακατατάξεως του προσφεύγοντος και, αφετέρου, της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 1997 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως κατά της αποφάσεως της 16ης Οκτωβρίου 1996.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της διατάξεως

Στις 6 Νοεμβρίου 1985, ο προσφεύγων διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος και κατετάγη στον βαθμό Α 8, κλιμάκιο 2.

Στις 5 Οκτωβρίου 1995, το Πρωτοδικείο εξέδωσε την απόφασή του στην υπόθεση Τ-17/95, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής (Σύλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-683) (απόφαση Αλεξοπούλου). Στις 7 Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή τροποποίησε την απόφαση της 1ης Σεπτεμβρίου 1983, σχετικά με τα κριτήρια που ισχύουν για τον διορισμό σε βαθμό και για την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη. Το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως αυτής έχει πλέον ως εξής:

«[Η ΑΔΑ] διορίζει τον δόκιμο υπάλληλο στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας για την οποία προσελήφθη.

Κατ' εξαίρεση από την αρχή αυτή, η ΑΔΑ μπορεί να αποφασίσει τον διορισμό του δοκίμου υπαλλήλου σε ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας, όταν ειδικές υπηρεσιακές ανάγκες απαιτούν την πρόσληψη υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα ή όταν ο προσλαμβανόμενος διαθέτει εξαιρετικά προσόντα.»

Στις 26 Ιουνίου 1996, ο προσφεύγων ζήτησε την επανεξέταση της κατατάξεώς του σε βαθμό κατά την είσοδό του στην υπηρεσία της Επιτροπής και την κατάταξή του στον βαθμό Α 7. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε στις 16 Οκτωβρίου 1996, με την αιτιολογία ότι υποβλήθηκε αφού είχαν παρέλθει περισσότερα από τρεις μήνες από την απόφαση περί της αρχικής κατατάξεώς του. Στις 15 Ιανουαρίου 1997, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως της 16ης Οκτωβρίου 1996. Στις 29 Απριλίου 1997, η Επιτροπή απέρριψε την εν λόγω διοικητική ένσταση. Στις 6 Αυγούστου 1997, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

Επί του παραδεκτού

Ο προσφεύγων δεν υπέβαλε, εντός του τριμήνου που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως της 6ης Νοεμβρίου 1985 περί κατατάξεώς του κατά την πρόσληψη. Συνεπώς, η κατάταξη κατέστη οριστική (σκέψη 25).

Ο υπάλληλος δεν μπορεί να αμφισβητήσει τους όρους της αρχικής προσλήψεώς του όταν αυτή έχει καταστεί οριστική. Μόνον η ύπαρξη νέων ουσιωδών περιστατικών μπορεί να δικαιολογήσει την υποβολή αιτήσεως επανεξετάσεως μιας απόφασως που δεν αμφισβητήθηκε εντός των προθεσμιών που τάσσουν τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ (σκέψη 26).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 1η Δεκεμβρίου 1983, 190/82, Blomefield κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3981, σκέψη 10· ΠΕΚ, 15 Δεκεμβρίου 1995, T-131/95, Προγούλης κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. II-907, σκέψη 38· ΠΕΚ, 11 Ιουλίου 1997, T-16/97, Chauvin κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. II-681, σκέψη 37

Όμως, με την αίτηση της 26ης Ιουνίου 1992, ο προσφεύγων αμφισβητεί ακριβώς τους όρους της αρχικής προσλήψεώς του, καθόσον επιδιώκει την επανεξέταση της κατατάξεώς του σε βαθμό κατά τον χρόνο της εισόδου του στην υπηρεσία (σκέψη 27).

Η απόφαση Αλεξοπούλου δεν συνιστά νέο ουσιώδες περιστατικό επιτρέπον την υποβολή, μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής διοικητικής ενστάσεως, αιτήσεως ανακατατάξεως (σκέψεις 28 και 29).

Παραπομπή: Προμνησθείσα απόφαση Chauvin κατά Επιτροπής, σκέψεις 39 έως 45

Ούτε μπορεί η απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1996, από την ίδια της τη φύση και το νομικό της περιεχόμενο, να συνιστά νέο περιστατικό. Η απόφαση αυτή δεν είχε ούτε ως σκοπό ούτε ως αποτέλεσμα να θέσει υπό αμφισβήτηση τις διοικητικές αποφάσεις που είχαν καταστεί απρόσβλητες πριν από την έναρξη της ισχύος της (σκέψη 30).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 21 Φεβρουαρίου 1974, 15/73 έως 33/73, 52/73, 53/73, 57/73 έως 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73, 135/73, 136/73 και 137/73, Schots-Kortner κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Επιτροπής και Κοινοβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 107, σκέψη 39· ΔΕΚ, 8 Μαρτίου 1988, 125/87, Brown κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1988, σ. 1619, σκέψη 14· προμνησθείσα απόφαση Chauvin κατά Επιτροπής, σκέψη 46

Η χρήση της εξουσίας που απονέμει στα κοινοτικά όργανα το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ πρέπει να συμβιβάζεται με τον σεβασμό των επιταγών που απορρέουν από την έννοια της σταδιοδρομίας, όπως αυτή προκύπτει από το άρθρο 5 και το παράρτημα Ι του ΚΥΚ. Συνεπώς, η πρόσληψη σε ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας επιτρέπεται μόνο κατ' εξαίρεση, όταν οι συγκεκριμένες ανάγκες της υπηρεσίας απαιτούν την πρόσληψη υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα ή όταν ο προσλαμβανόμενος διαθέτει εξαιρετικά προσόντα και ζητεί να τύχει του ευεργετήματος των διατάξεων του άρθρου 31, παράγραφος 2. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν υποχρεούται, κατά κανόνα, να εξετάζει σε κάθε περίπτωση μήπως συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ούτε να αιτιολογεί την απόφασή της να μην κάνει χρήση της διατάξεως αυτής (σκέψη 32).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 6 Ιουνίου 1985, 146/84, De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 1723· απόφαση Αλεξοπούλου, σκέψη 21

Ενόψει των ανωτέρω, η εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη εκπρόθεσμης αιτήσεως ανακατατάξεως σε βαθμό δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ (σκέψη 33).

Δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν επικαλέσθηκε νέα περιστατικά επιτρέποντα την επανέναρξη των προθεσμιών που προβλέπονται τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ, η υπό κρίση προσφυγή είναι απαράδεκτη (σκέψη 35).

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.